

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

13 AVRIL 1949.

PROPOSITION DE LOI

modifiant certaines dispositions de la loi organique de l'enseignement primaire en matière de rémunérations du corps enseignant soumis au régime de la dite loi.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La proposition de loi que nous déposons s'inspire de trois nécessités :

I. — Nécessité absolue de procéder à un reclassement de la fonction enseignante.

II. — Nécessité de faire intervenir l'employeur dans les charges qu'entraîne le traitement de l'instituteur.

III. — Nécessité d'appliquer par voie législative l'augmentation dite de 5 % au personnel enseignant communal primaire et gardien.

I. — Nécessité d'un reclassement.

Le personnel enseignant primaire et frœbélien est sacrifié; malgré la noblesse de sa fonction, il n'occupe pas la place qui devrait lui revenir dans l'échelle des valeurs administratives.

Le reclassement de 1947 fut insuffisant, des représentants qualifiés de tous les partis voulurent bien le reconnaître tant à la Chambre qu'au Sénat.

Le Premier Ministre de l'époque, ainsi que le Ministre de l'Instruction Publique souscrivirent à cet égard des engagements catégoriques.

Il sont plus de 40.000 instituteurs et institutrices de

13 APRIL 1949.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van zekere bepalingen van de wet tot regeling van het lager onderwijs, in zake bezoldigingen van het onderwijzend personeel onderworpen aan het stelsel van vermelde wet.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Het door ons ingediende wetsvoorstel wordt ingegeven door drie vereisten :

I. — Volstrekte noodzakelijkheid over te gaan tot een herklassering van de functie van onderwijzer.

II. — Noodzakelijkheid de werkgever te doen tussenkomen in de lasten die uit de wedde van de onderwijzer voortvloeien.

III. — Noodzakelijkheid de zgn. verhoging van 5 % langs wetgevende weg toe te passen op het onderwijzend personeel der lagere scholen en bewaarscholen.

I. — Noodzaak van een herklassering.

Het onderwijzend personeel der lagere scholen en bewaarscholen wordt in de steek gelaten. Niettegenstaande het edel karakter van het beroep, bekleedt het niet de plaats waarop het recht heeft in de bestuurlijke waardeschaal.

De herklassering van 1947 was ontoereikend. De bevoegde vertegenwoordigers van al de partijen hebben dit toegegeven, zowel in de Kamer als in de Senaat.

De toenmalige Eerste-Minister, evenals de Minister van Openbaar Onderwijs, gingen te dien opzichte stellige verbintenissen aan.

Er zijn meer dan 40.000 onderwijzers en onderwijze-

l'enseignement primaire à qui l'on a fait des promesses. Où en est-on en ce qui concerne le passé ?

La loi du 20 février 1947 a fixé les traitements du personnel enseignant primaire en établissant un certain rajustement des barèmes et en tenant compte des nouvelles dispositions prises concernant l'établissement des traitements et salaires des agents de l'Etat (arrêté du 7 novembre 1946).

Mais depuis de nouvelles modifications ont été apportées aux barèmes des groupes I, II, III, IV, V, VI et VII.

Seuls les instituteurs communaux n'ont pas obtenu le réajustement de leurs barèmes.

Au surplus, des déclarations formelles ont été faites à plusieurs reprises marquant soit l'insuffisance des barèmes votés, soit le caractère provisoire des traitements fixés.

Situation actuelle.

La loi du 20 février 1947 fixait en tensions le traitement de l'instituteur et de l'institutrice gardienne de telle façon que ces traitements s'établissaient comme dans le tableau I.

Du rapport présenté à l'époque au Sénat, nous tirons cette constatation formulée par le rapporteur, M. Matagne :

« La Commission de l'Instruction Publique avait en 1945-1946 souligné avec raison et vigueur la nécessité du reclassement des instituteurs. »

Dans la discussion de cette même loi du 20 février 1947, M. Merlot, alors Ministre du Budget, déclarait :

« M. Merlot : Aujourd'hui, dans l'organe du Syndicat des Services Publics, une lettre ouverte est adressée à M. Merlot. On renouvelle les remerciements, tout en les conditionnant d'espoirs futurs. Ces espoirs, c'est le propre de l'homme. Je sais que les traitements devront être revus, retouchés, réformés. Mais laissez-nous respirer. Vous aurez satisfaction. »

Et M. Matagne ajoutait :

« M. Matagne : Il y a une situation, Monsieur le Ministre, qu'il faut absolument revoir. La Commission de l'Instruction Publique a émis le vœu que la frœbélienne touche les 9/10 du traitement de l'instituteur, ce qui, au coefficient 100, correspondrait à 17.280 francs au départ et à 30.240 francs à l'arrivée. Je suis convaincu d'exprimer le sentiment de la Commission de l'Instruction Publique en disant qu'il n'est pas admissible que les frœbéliennes aient un maximum de traitement inférieur au maximum du traitement des commis et au maximum du traitement des sténos-dactylos. Il faut faire un effort

ressen uit het lager onderwijs die men met beloften paait. Hoe was de toestand in het verleden ?

Door de wet van 20 Februari 1947 werden de wedden van het onderwijzend personeel van het lager onderwijs vastgesteld mits vaststelling van een zekere aanpassing der weddeschalen en met inachtneming van de nieuwe beschikkingen betreffende de vaststelling der wedden en lonen van het Rijkspersoneel (Besluit van 7 Nov. 1946).

Sedertdien werden echter nieuwe wijzigingen gebracht aan de weddeschalen van groepen I, II, III, IV, V, VI en VII.

Alleen de gemeenteonderwijzers verkregen geen aanpassing van hun weddeschalen.

Bovendien, werden herhaaldelijk formele verklaringen afgelegd waarin gewezen werd hetzij op de ontoereikendheid der goedgekeurde weddeschalen, hetzij op het voorlopig karakter der vastgestelde wedden.

Huidige toestand.

Door de wet van 20 Februari werd de wedde van de onderwijzer en van de bewaarschoolonderwijzeres in spanningen uitgedrukt, op zulke wijze dat die wedden waren vastgesteld zoals blijkt uit tabel I.

Aan het verslag dat destijds in de Senaat werd ingediend ontleen wij volgende vaststelling die werd gedaan door de verslaggever, de heer Matagne :

« De Commissie voor het Openbaar Onderwijs had in 1945-1946 terecht en met klem nadruk gelegd op de noodzaak van de herklassering der onderwijzers. »

Tijdens de bespreking van diezelfde wet van 20 Februari 1947, verklaarde de heer Merlot, toen Minister van Begroting :

« De heer Merlot : Vandaag wordt in het orgaan van het Syndicaat der Openbare Diensten een open brief gericht aan de heer Merlot. Daarin worden dankbetuigingen hernieuwd die tevens vergezeld gaan door hoopvolle verwachtingen voor de toekomst. De hoop is eigen aan de mens. Ik weet dat de wedden moeten herzien, verbeterd, omgevormd worden. Laat ons echter op adem komen. Gij zult voldoening bekomen. »

En de heer Matagne voegde er aan toe :

« De heer Matagne : Er is een toestand, Mijnheer de Minister, die volstrekt moet herzien worden. De Commissie voor het Openbaar Onderwijs heeft de wens uitgesproken dat de bewaarschoolonderwijzeres de 9/10 zou ontvangen van de wedde van de onderwijzer, wat, tegen coëfficiënt 100, zou overeenstemmen met een minimumwedde van 17.280 frank en een maximumwedde van 30.240 frank. Ik ben er van overtuigd dat ik de mening van de Commissie voor het Openbaar Onderwijs vertolk wanneer ik zeg dat het niet aannemelijk is dat de maximumwedde van een bewaarschoolonderwijzeres lager is

en faveur de la frœbélienne et je sais que c'est là votre intention, Monsieur le Ministre. »

dan de maximumwedde van een klerk of van een stenotypiste. Er moet een poging gedaan worden ten voordele van de bewaarschoolonderwijzeres en ik weet dat het uw inzicht is, Mijnheer de Minister. »

Situation, en matière de rémunérations, du corps enseignant soumis à la loi organique de l'enseignement primaire (loi du 20 février 1947).

Toestand, in zake bezoldigingen, van het onderwijzend personeel onderworpen aan de wet tot regeling van het lager onderwijs (wet van 20 Februari 1947).

TABLEAU I. — TABEL I.
TRAITEMENTS ACTUELS. — HUIDIGE WEDDEN.

A. — INSTITUTEUR (MARIE) :

ONDERWIJZER (GEHUWD) :

Après ans	Catégories I et II. — Categorieën I en II.					Catégorie III. — Categorie III.			Catégorie IV. — Categorie IV.		
	Allocation		Indemnité		Total	Allocation		Total	Allocation		Total
	100 %	225 %	de foyer ou de résidence	d'ajuste- ment		de foyer ou de résidence	d'ajuste- ment		de foyer ou de résidence	d'ajuste- ment	
Na jour	100 %	225 %	Haard- of stand- plaats- vergoeding	Aanpassings- ver- goeding	Totaal	Haard- of stand- plaats- vergoeding	Aanpassings- ver- goeding	Totaal	Haard- of stand- plaats- vergoeding	Aanpassings- ver- goeding	Totaal
	—	—	—	—		—	—		—	—	
0	19.200	43.200	7.200	4.800	55.200	3.900	4.800	51.900	2.100	4.800	50.100
2	20.400	45.900	7.200	4.800	57.900	3.900	4.800	54.600	2.100	4.800	52.800
4	21.600	48.600	7.200	4.800	60.600	3.900	4.800	57.300	2.100	4.800	55.500
6	22.800	51.300	7.200	4.800	63.300	3.900	4.800	60.000	2.100	4.800	58.200
8	24.000	54.000	7.200	4.800	66.000	3.900	4.800	62.700	2.100	4.800	60.900
10	25.200	56.700	7.200	4.800	68.700	3.900	4.800	65.400	2.100	4.800	63.600
12	26.400	59.400	7.200	4.800	71.400	3.900	4.800	68.100	2.100	4.800	66.300
14	27.840	62.640	6.000	4.110	72.750	4.200	2.610	69.450	2.400	2.610	67.650
17	29.280	65.880	6.000	870	72.750	4.200	—	70.080	2.400	—	68.280
20	30.720	69.120	6.000	—	75.120	4.200	—	73.320	2.400	—	71.520
23	32.160	72.360	6.000	—	78.360	4.200	—	76.560	2.400	—	74.760
26	33.600	75.600	6.000	—	81.600	4.200	—	79.800	2.400	—	78.000

B. — INSTITUTEUR (CELIBATAIRE) :

ONDERWIJZER (ONGEHUWD) :

0	19.200	43.200	3.000	4.800	51.000	1.500	4.800	49.500	—	4.800	48.000
2	20.400	45.900	3.000	4.800	53.700	1.500	4.800	52.200	—	4.800	50.700
4	21.600	48.600	3.000	4.800	56.400	1.500	4.800	54.900	—	4.800	53.400
6	22.800	51.300	3.000	4.800	59.100	1.500	4.800	57.600	—	4.800	56.100
8	24.000	54.000	3.000	4.800	61.800	1.500	4.800	60.300	—	4.800	58.800
10	25.200	56.700	3.000	4.800	64.500	1.500	4.800	63.000	—	4.800	61.500
12	26.400	59.400	3.000	4.800	67.200	1.500	4.800	65.700	—	4.800	64.200
14	27.840	62.640	4.200	1.710	68.550	2.400	2.010	67.050	—	2.910	65.550
17	29.280	65.880	4.200	—	70.080	2.400	—	68.280	—	—	65.880
20	30.720	69.120	4.200	—	73.320	2.400	—	71.520	—	—	69.120
23	32.160	72.360	4.200	—	76.560	2.400	—	74.760	—	—	72.360
26	33.600	75.600	4.200	—	79.800	2.400	—	78.000	—	—	75.600

C. — INSTITUTRICE GARDIENNE :

BEWAARSCHOOLONDERWIJZERES :

0	16.320	36.720	3.000	4.800	44.520	1.500	4.800	43.020	—	4.800	41.520
2	17.340	39.015	3.000	4.800	46.815	1.500	4.800	45.315	—	4.800	43.815
4	18.360	41.310	3.000	4.800	49.110	1.500	4.800	47.610	—	4.800	46.110
6	19.380	43.605	3.000	4.800	51.405	1.500	4.800	49.905	—	4.800	48.405
8	20.400	45.900	3.000	4.800	53.700	1.500	4.800	52.200	—	4.800	50.700
10	21.420	48.195	3.000	4.800	55.995	1.500	4.800	54.495	—	4.800	52.995
12	22.440	50.490	3.000	4.800	58.290	1.500	4.800	56.790	—	4.800	55.290
14	23.664	53.244	3.000	4.800	61.044	1.500	4.800	59.544	—	4.800	58.044
17	24.888	55.998	3.000	4.800	63.798	1.500	4.800	62.298	—	4.800	60.798
20	26.112	58.752	3.000	4.800	66.552	1.500	4.800	65.052	—	4.800	63.552
23	27.336	61.506	4.200	2.844	68.550	2.400	3.144	67.050	—	4.044	65.550
26	28.560	64.260	4.200	90	68.550	2.400	390	67.050	—	1.290	65.550

Portée de la présente proposition.

Selon notre proposition, le barème légal, c'est-à-dire le subside traitement de l'instituteur et de l'institutrice gardienne s'établirait comme dans le tableau II, à partir du 1er septembre 1947.

Betekenis van dit voorstel.

Volgens ons voorstel, wordt de wettelijke weddeschaal, d.i. de toelage-wedde van de onderwijzer en van de bewaarschoolonderwijzeres, vastgesteld zoals blijkt uit tabel II en van 1 September 1947 af.

TABLEAU II. — TABEL II.

INSTITUTEUR					INSTITUTRICE GARDIENNE				
ONDERWIJZER					BEWAARSCHOOLONDERWIJZERES				
Après	ans	Tension	100 %	225 %	Tension	100 %	225 %		
Na	jaar	Spanning	100 %	225 %	Spanning	100 %	225 %		
0	...	192	23.040	51.840	172,8	20.736	46.656		
2	...	204	24.480	55.080	183,6	22.032	49.572		
4	...	216	25.920	58.320	194,4	23.328	52.488		
6	...	228	27.360	61.560	205,2	24.624	55.404		
8	...	240	28.800	64.800	216	25.920	58.320		
11	...	252	30.240	68.040	226,8	27.216	61.236		
14	...	264	31.680	71.280	237,6	28.512	64.152		
17	...	276	33.120	74.520	248,4	29.808	67.068		
20	...	288	34.560	77.760	259,2	31.104	69.984		
23	...	300	36.000	81.000	270	32.400	72.900		
26	...	312	37.440	84.240	280,8	33.696	75.816		

II. — Nécessité de faire intervenir l'employeur dans les charges qu'entraîne le traitement des instituteurs.

L'article premier de la présente proposition de loi établit un nouveau principe : l'obligation pour l'employeur de parfaire le traitement légal par une contribution directe.

Le principe de l'intervention communale n'est plus guère contesté par personne. Dès lors, rien ne s'oppose à ce que la loi en détermine le quantum et l'obligation. Le Pouvoir qui fixe le traitement, qui dirige et administre les écoles, qui désigne ou révoque le personnel enseignant ne doit-il pas intervenir d'une manière effective dans le traitement ? Malheureusement, nombre de communes paraissent ne pas avoir compris jusqu'ici leur devoir en la matière.

La règle actuelle est que l'administration communale, pour obtenir un subside-traitement, doit attendre qu'elle se trouve dans les conditions requises. Elle demande alors l'autorisation par le canal de l'inspection. L'Etat, s'il agréé l'ouverture d'une classe, paye le titulaire. Pour l'enseignement libre, le comité organisateur ouvre la classe, désigne le titulaire, recrute des élèves, et dès que l'école se trouve dans les conditions requises, le Pouvoir central fait procéder à une enquête par l'inspection et paye le titulaire.

Nous croyons indispensable de réintroduire d'une façon effective dans la loi l'ancien principe du subside accordé par l'Etat aux communes pour le service de leur enseignement. Que dit à ce propos l'article premier de la loi du 20 février 1947 (ancien article 29) :

II. — Noodzakelijkheid om de werkgever te doen tussenkomen in de lasten, welke de wedden van de onderwijzers medebrengen.

Het eerste artikel van dit wetsvoorstel legt een nieuw beginsel vast : de verplichting van de werkgever, om de wettelijke wedde door een rechtstreekse bijdrage aan te vullen.

Het beginsel van de gemeentelijke tussenkomst wordt door niemand meer betwist. Niets verzet er zich derhalve tegen, dat de wet het bedrag er van en de verplichting er toe zou bepalen. Moet het Bestuur dat de wedde vaststelt, dat de scholen leidt en bestuurt, dat het onderwijzend personeel aanstelt of afzet, niet daadwerkelijk in de wedde tussenkomen ? Vele gemeenten schijnen, helaas ! tot nog toe hun plicht terzake niet te hebben beseft.

Volgens de huidige regel, moet het gemeentebestuur wachten, om een toelage-wedde te bekomen, totdat het de vereiste voorwaarden vervult. Het vraagt dan de vergunning langs de inspectie om. Zo de Staat de oprichting van een klas goedkeurt, betaalt hij de titularis. In het vrij onderwijs, richt het inrichtend-comité de klas op, stelt de titularis aan, werft leerlingen aan, en zodra de school de vereisten vervult, laat het Hoofdbestuur een onderzoek instellen door de inspectie en betaalt zij de titularis.

Wij menen, dat het noodzakelijk is, het vroegere beginsel van de toelage door de Staat aan de gemeenten verstrekt voor de dienst van hun onderwijs, daadwerkelijk opnieuw in de wet op te nemen. Hoe luidt terzake het eerste artikel van de wet van 20 Februari 1947 (vroeger artikel 29) :

« Le conseil communal arrête le traitement des instituteurs.

» Le traitement ainsi que le supplément de direction des chefs d'école et des chefs d'école déchargés de la tenue d'une classe et réunissant les conditions fixées ci-après ne peuvent être inférieurs aux rémunérations déterminées conformément au tableau des tensions annexé à la présente loi.

» L'article 30 stipule que le traitement des membres du personnel enseignant des écoles adoptées est à la charge des communes et celui des écoles adoptables à charge des directions de ces écoles ».

Pour l'enseignement gardien, l'article 33bis déclare que : « Les subventions de l'Etat aux écoles gardiennes qui se soumettent aux dispositions de l'article 33 sont équivalentes au traitement du personnel ».

Or, jusqu'en 1919, l'Etat accordait divers subsides pour l'enseignement primaire organisé par les communes. A cette époque, l'Etat prit à sa charge les traitements du personnel enseignant en entier et paya directement ce traitement aux intéressés. Néanmoins, et aujourd'hui encore, c'est la commune qui fixe le traitement, lequel doit être *au moins égal* aux barèmes fixés par la loi scolaire.

Rien ne s'oppose, dès lors, à ce que l'administration communale paie directement aux instituteurs le traitement qu'elle fixe : c'est ce qui existe pour toute l'agglomération bruxelloise. Le principe même du subside versé par les pouvoirs publics pour l'enseignement reste intangible et d'application pour l'enseignement technique, l'enseignement artistique, l'enseignement universitaire. Il y a même un certain danger à ne pas exiger une contribution de l'employeur pour toutes œuvres ou institutions qui sollicitent les subsides de l'Etat, afin que l'Etat ne risque pas d'engager des dépenses en pure perte si le bénéficiaire ne gère pas consciencieusement l'institution et la laisse périliter.

Ou si par pression ou convention préalable il exige de son employé qu'il lui ristourne volontairement une partie du subside traitement de l'Etat.

C'est en raison d'abus de ce genre qu'après 1919 le système du mandat collectif envoyé à l'employeur fut supprimé. Enfin, il semble que pour conserver son prestige, son autorité, pour être plus intéressé à la gestion des écoles, l'employeur devrait être tenu de participer pour une part au traitement de son personnel.

L'objection de l'autonomie communale vinculée n'a guère de pertinence car jadis l'administration communale était tenue de se soumettre aux indications de la loi quant au minimum ou maximum, et même à l'échelle des augmentations; elle doit encore actuellement inscrire à son budget des dépenses, des subsides pour certaines œuvres (œuvres des mieux-doués, bibliothèques communales, etc.). Nous ajoutons un autre argument sur l'importance duquel il y a lieu de fixer son attention : c'est que dans beaucoup de régions les habitants qui n'ont pas d'enfants

« De gemeenteraad stelt de wedde der onderwijzers vast :

» 1° Deze wedde, evenals de bestuursvergoeding der schoolhoofden en der schoolhoofden die van het houden ener klasse ontlast zijn en aan de hieronder vermelde voorwaarden voldoen, mogen niet minder bedragen dan de bezoldiging vastgesteld overeenkomstig de bij onderhavige wet gevoegde tabel der spanningen. »

Artikel 30 bepaalt dat de wedde van de leden van het onderwijzend personeel der aangenomen scholen ten laste valt van de gemeenten en die van de aanneembare scholen ten laste van de directies van die scholen.

Aangaande het bewaarschoolonderwijs, verklaart artikel 33bis dat de toelagen van de Staat aan de bewaarscholen die zich onderwerpen aan de beschikkingen van artikel 33 overeenstemmen met de wedden van het personeel.

Welnu, tot in 1919, kende de Staat verscheidene toelagen toe voor het door de gemeenten ingerichte lager onderwijs. Toen nam de Staat de wedden van het gehele onderwijzend personeel te zijnen laste en betaalde die wedden rechtstreeks uit aan belanghebbenden. Niettemin, en ook thans nog, stelt de gemeente de wedden vast, die *minstens gelijk* moeten zijn aan de bij de schoolwet vastgestelde weddeschalen.

Niets verzet zich derhalve er tegen dat het gemeentebestuur de wedde die het vaststelt rechtstreeks aan de onderwijzers zou uitbetalen : dat is het geval voor de gehele Brusselse agglomeratie. Het beginsel zelf van de door de openbare besturen gestorte toelage blijft onaangetast en van toepassing voor het technisch onderwijs, het onderwijs in de schone kunsten en het hogeschoolonderwijs. Er schuilt zelfs een zeker gevaar in, van de werkgever geen bijdrage te eisen voor alle werken of instellingen die Staatstoelagen aanvragen, opdat de Staat niet het risico zou lopen nutteloze uitgaven te doen indien de rechthebbende de instelling niet gewetensvol beheert en ze laat ten onder gaan, of indien hij onder dwang of bij voorafgaande overeenkomst eist dat zijn werknemer hem vrijwillig een gedeelte van de toelage-wedde van de Staat zou terugbetalen.

Wegens misbruiken van die aard, werd na 1919 het stelsel van het aan de werkgever toegezonden collectief mandaat afgeschaft. Ten slotte, blijkt dat de werkgever, om zijn gezag te handhaven, om meer betrokken te zijn bij het beheer der scholen, zou moeten verplicht zijn voor een gedeelte bij te dragen in de wedde van zijn personeel.

De opwerping van de aan banden gelegde gemeentelijke zelfstandigheid houdt geen steek, want destijds was het gemeentebestuur verplicht zich te onderwerpen aan de aanduidingen van de wet wat betreft het minimum of het maximum of zelfs de schaal der verhogingen; thans moet het nog op zijn begroting der uitgaven toelagen inschrijven voor zekere werken (meestbegaafden, gemeentebibliotheken, enz.). Wij voegen er een ander argument aan toe op het belang waarvan de aandacht dient te worden gevestigd : in vele streken stellen de inwoners die geen

en âge d'école se désintéressent de l'enseignement, et des administrateurs peu consciencieux, laissent les bâtiments scolaires dans l'abandon, négligent le matériel didactique et se considèrent sans responsabilité vis-à-vis de l'avenir de la jeunesse ou n'estiment pas à sa valeur le rôle de l'école.

Si les employeurs étaient tenus de contribuer pour une part dans toutes les dépenses inhérentes à l'établissement et au développement et l'entretien des œuvres subsidiées par l'Etat, on n'assisterait pas à la création d'institutions, d'organismes non viables ou concurrençant d'autres œuvres similaires se nuisant l'une à l'autre.

Or, à l'heure présente, le pouvoir central invoque trop facilement la possibilité d'un barème communal pour fixer à un taux insuffisant le barème légal. Pour que cette raison soit valable, il faudrait décréter l'obligation, car il y a une réelle injustice à voir deux instituteurs avec les mêmes titres, les mêmes obligations, toucher des traitements tout à fait différents dans des communes limitrophes.

Que dire aussi des communes où, pour des raisons personnelles ou des mesquineries politiques, on supprime le supplément communal ou on se refuse à le voter.

La mention « ne peuvent être inférieurs » ajoutée au texte donne une certaine souplesse à la loi en permettant de tenir compte des conditions locales particulières.

L'arrêté-loi de 1935 créait cinq catégories (réduites à 4 par la circulaire ministériel du 28 mai 1947) de traitement pour une même fonction, selon la population de la commune. C'est exagéré, et ni la différence du coût de la vie, en supposant qu'on puisse établir cette différence, ni les taxes ou les impôts, ni d'autres avantages ou charges particulières ne sauraient justifier une différence aussi considérable entre instituteurs des villes et ceux des centres ruraux. A côté des avantages, il y a bien des désavantages subis par les instituteurs ruraux, et leur comparaison ne permettra jamais une évaluation rigoureuse ou logique et moins encore une application intégrale à tous les instituteurs des centres ruraux; pas même à ceux d'un même centre (célibataires et mariés avec ou sans charge de famille, enfants aux études ou non, etc.).

Nous pensons que la répartition en deux zones: 100.000 habitants et plus et communes assimilées, 1re zone; moins de 100.000 habitants, 2e zone, est suffisante et justifiée.

Bien souvent d'ailleurs, ce point de vue a été défendu dans des milieux divers, et notre proposition répond aux vœux de tous.

Selon notre proposition le barème global (c'est-à-dire le subsidie-traitement, augmenté de la part de l'employeur)

schoolplichtige kinderen hebben geen belang meer in het onderwijs en weinig gewetensvolle beheerders laten de schoolgebouwen vervallen, verwaarlozen het didactisch materieel en beschouwen zichzelf als niet verantwoordelijk voor de toekomst van de jeugd of schatten het belang van de school niet naar waarde.

Indien de werkgevers verplicht waren voor een deel bij te dragen in alle uitgaven voor de oprichting, de ontwikkeling en het onderhoud van de door de Staat gesubsidieerde werken, zou men niet de oprichting zien van instellingen of organismen die niet leefbaar zijn of die met andere gelijkaardige werken mededingen zodat zij elkander onderling schade berokkenen.

Wélnu, thans haalt het hoofdbestuur al te gemakkelijk de mogelijkheid van een gemeentelijke weddeschaal aan om het wettelijk barema op een ontoereikend bedrag vast te stellen. Opdat die reden steekhoudend zou zijn, zou men de gemeenten moeten verplichten, want het is werkelijk onrechtvaardig dat twee onderwijzers met dezelfde titels en dezelfde verplichtingen geheel verschillende wedden ontvangen in aan elkander grenzende gemeenten.

Wat moet men dan denken over gemeenten waar men om persoonlijke redenen of uit politieke kleinzieligheid de gemeentelijke toeslag afschaft of weigert goed te keuren?

De woorden « mogen niet minder bedragen dan » aan de tekst toegevoegd, verlenen aan de wet een zekere lenigheid en laten toe rekening te houden met plaatselijke bijzondere omstandigheden.

Door de besluitwet van 1935 werden 5 weddecategorieën tot stand gebracht (verminderd tot 4 bij de ministeriële omzendbrief van 28 Mei 1947) voor éénzelfde functie, volgens de bevolking van de gemeente. Dit is overdreven en noch het verschil van levensduurte — in de onderstelling dat men dat verschil zou kunnen vaststellen, noch de taxes, noch de belastingen, noch andere bijzondere voordelen of lasten kunnen zo'n aanzienlijk verschil tussen de onderwijzers uit de steden en deze der landelijke centra wettigen. Naast voordelen, hebben de landelijke onderwijzers heel wat nadelen te verduren en door een vergelijking zal men nooit een strenge of logische raming en nog minder een volledige toepassing op alle onderwijzers der landelijke centra kunnen tot stand brengen, zelfs niet op deze van éénzelfde centrum (ongehuwden en gehuwden met of zonder gezinslast, kinderen die studeren of niet, enz.).

Wij menen dat de verdeling in twee zones: 100.000 inwoners en meer en daarmede gelijkgestelde gemeenten, eerste zone; minder dan 100.000 inwoners, tweede zone, toereikend en gewettigd is.

Die zienswijze werd overigens dikwijls genoeg in allerlei kringen verdedigd en ons voorstel beantwoordt aan aller wensen.

Volgens ons voorstel, wordt de globale weddeschaal (d. i. de toelage-wedde vermeerderd met het aandeel van

de l'instituteur et de l'institutrice gardienne s'établit comme dans le tableau III à partir du 1er septembre 1947.

de werkgever) van de onderwijzer en van de bewaarschoolonderwijzeres vastgesteld zoals blijkt uit de tabel III, van 1 September 1947 af.

TABLEAU III. — TABEL III.

Après ans — Na jaars	INSTITUTEUR						INSTITUTRICE GARDIENNE					
	ONDERWIJZER						BEWAARSCHOOLONDERWIJZERES					
	Communes de — Gemeenten van						Communes de — Gemeenten van					
	Zone I			Zone II			Zone I			Zone II		
	100.000 habitants et plus			Moins de 100.000 habitants			100.000 habitants et plus			Moins de 100.000 habitants		
	100.000 inwoners en meer			Minder dan 100.000 inwoners			100.000 inwoners en meer			Minder dan 100.000 inwoners		
Tension	100 %	225 %	Tension	100 %	225 %	Tension	100 %	225 %	Tension	100 %	225 %	
Spanning	100 %	225 %	Spanning	100 %	225 %	Spanning	100 %	225 %	Spanning	100 %	225 %	
0	216	25.920	58.320	210	25.200	56.700	194,4	23.328	52.488	189	22.680	51.030
2	234	28.080	63.180	225	27.000	60.750	210,6	25.272	56.862	202,5	24.300	54.675
4	252	30.240	68.040	240	28.800	64.800	226,8	27.216	61.236	216	25.920	58.320
6	270	32.400	72.900	255	30.600	68.850	243	29.160	65.610	229,5	27.540	61.965
8	288	34.560	77.760	270	32.400	72.900	259,2	31.104	69.984	243	29.160	65.610
11	306	36.720	82.620	285	34.200	76.950	275,4	33.048	74.358	256,5	30.780	69.255
14	324	38.880	87.480	300	36.000	81.000	291,6	34.992	78.732	270	32.400	72.900
17	342	41.040	92.340	318	38.160	85.860	307,8	36.936	83.106	286,2	34.344	77.274
20	360	43.200	97.200	336	40.320	90.720	324	38.880	87.480	302,4	36.288	81.648
23	384	46.080	103.680	354	42.480	95.580	345,6	41.472	93.312	318,6	38.232	86.022
26	408	48.960	110.160	372	44.640	100.440	367,2	44.064	99.144	334,8	40.176	90.396

III. — Nécessité d'appliquer par voie législative les 5 % au nouveau projet déposé.

Voici à présent les barèmes complets du personnel enseignant. Ils sont établis comme pour le personnel de l'Etat, en tenant compte des règles admises au 1er janvier 1946, c'est-à-dire en tensions modifiées selon notre projet, puis avec le supplément communal obligatoire. Mais à partir du 1er juillet 1948, on applique à tous les agents des services publics l'augmentation dite de 5 %, c'est-à-dire le salaire mobile fluctuant selon le coût de la vie (arrêté du).

Et comme il faut modifier la loi organique pour le traitement de l'instituteur, il faut bien transposer les tensions du nouveau projet selon les conditions fixées par l'arrêté du... (Cet arrêté est soumis à la signature du Régent, mais est déjà appliqué pour les agents de l'Etat, des provinces et des communes).

L'article 6 permet à l'avenir de modifier automatiquement les traitements en chiffres absolus en cas de hausse ou de baisse de l'index des prix de détail, sans devoir recourir à une nouvelle modification de la loi.

A partir du 1er juillet 1948, il faut ajouter les 5 % et la constante de 6.240, puis ajuster les chiffres pour obtenir un multiple de 240, c'est-à-dire appliquer la formule dite de 5 % comme cela se fait pour les agents de l'Etat. A partir de cette date, les traitements sont établis comme dans le tableau IV.

III. — Noodzaak de 5 % langs wetgevende weg toe te passen op het nieuwe ingediende ontwerp.

Ziehier nu de volledige weddeschalen van het onderwijzend personeel. Zij werden vastgesteld zoals voor het Rijkspersoneel, met inachtneming van de op 1 Januari 1946 aangenomen regelen, d. w. z. in spanningen gewijzigd volgens ons ontwerp en verder met de verplichte gemeentelijke bijslag. Van 1 Juli 1948 af echter werd op alle beambten der openbare diensten de zgn. verhoging van 5 % toegepast, waarbij het veranderlijk loon schommelt volgens de levensduurte (besluit van).

Daar men de organieke wet voor de wedde van de onderwijzer moet wijzigen, is men wel verplicht de spanningen van het nieuwe ontwerp aan te passen volgens de voorwaarden vastgesteld door het besluit van (Dit besluit werd ter ondertekening aan de Regent voorgelegd doch wordt reeds toegepast voor het personeel van de Staat, de provinciën en de gemeenten).

Artikel 6 laat toe voortaan de wedden in absolute cijfers automatisch te wijzigen in geval van stijging of daling van het indexcijfer der kleinhandelsprijzen, zonder zijn toevlucht te moeten nemen tot een nieuwe wijziging van de wet.

Van 1 Juli 1948 af, moet men de 5 % en het vast bedrag van 6.240 frank toevoegen, daarna de cijfers aanpassen om een veelvoud van 240 te bekomen, d. w. z. de zgn. formule van 5 % toepassen zoals dit wordt gedaan voor het Rijkspersoneel. Van die datum af, worden de wedden vastgesteld zoals blijkt uit tabel IV.

TABLEAU IV. — TABEL IV.

Après ans	INSTITUTEUR			INSTITUTRICE GARDIENNE		
	BAREME GLOBAL			BAREME GLOBAL		
	Communes de :			Communes de :		
	BAREME LEGAL	Zone II Moins de 100.000 habitants	Zone I 100.000 habitants et plus	BAREME LEGAL	Zone II Moins de 100.000 habitants	Zone I 100.000 habitants et plus
Na jaar	ONDERWIJZER			BEWAARSCHOOLONDERWIJZERES		
	GLOBALE WEDDESCHAAL			GLOBALE WEDDESCHAAL		
	Gemeenten van :			Gemeenten van :		
	WETTELIJKE WEDDESCHAAL	Zone II Minder dan 100.000 inwoners	Zone I 100.000 inwoners en meer	WETTELIJKE WEDDESCHAAL	Zone II Minder dan 100.000 inwoners	Zone I 100.000 inwoners en meer
0	61.200	66.240	68.160	55.920	60.240	62.160
1	61.200	66.240	68.160	55.920	60.240	62.160
2	64.560	70.560	73.200	59.040	64.080	66.720
3	64.560	70.560	73.200	59.040	64.080	66.720
4	67.920	74.880	78.240	62.160	67.920	71.280
5	67.920	74.880	78.240	62.160	67.920	71.280
6	71.280	79.200	83.280	65.280	71.760	75.840
7	71.280	79.200	83.280	65.280	71.760	75.840
8	74.640	83.520	88.320	68.400	75.600	80.400
9	74.640	83.520	88.320	68.400	75.600	80.400
10	74.640	83.520	88.320	68.400	75.600	80.400
11	78.000	87.840	93.360	71.520	79.440	84.960
12	78.000	87.840	93.360	71.520	79.440	84.960
13	78.000	87.840	93.360	71.520	79.440	84.960
14	81.360	92.160	98.400	74.640	83.280	89.520
15	81.360	92.160	98.400	74.640	83.280	89.520
16	81.360	92.160	98.400	74.640	83.280	89.520
17	84.720	97.200	103.440	77.760	87.840	94.080
18	84.720	97.200	103.440	77.760	87.840	94.080
19	84.720	97.200	103.440	77.760	87.840	94.080
20	88.080	102.240	108.480	80.880	92.400	98.640
21	88.080	102.240	108.480	80.880	92.400	98.640
22	88.080	102.240	108.480	80.880	92.400	98.640
23	91.440	107.280	115.200	84.000	96.960	104.880
24	91.440	107.280	115.200	84.000	96.960	104.880
25	91.440	107.280	115.200	84.000	96.960	104.880
26	94.800	112.320	121.920	87.120	101.520	111.120

L'article 8 accorde aux intérimaires le bénéfice des augmentations périodiques; si jadis les intérimaires obtenaient une nomination après un temps plus ou moins court, depuis quelques années il en est qui attendent pendant plusieurs années cette nomination, et de ce fait restent au traitement minimum; l'article 38 de la loi, certes, déclare que le conseil communal fixe le taux de l'indemnité à payer d'après les bases admises pour les instituteurs pourvus d'une nomination définitive. Nous pensons que la modification que nous proposons à l'article 31 est mieux à sa place et qu'elle n'oblige plus l'intérimaire à attendre une régularisation de son traitement lorsqu'il a fonctionné pendant les délais réglementaires donnant droit à l'augmentation barémique.

En vertu du même article 8, en ajoutant « depuis le 28 août 1939 », nous avons voulu étendre aux mobilisés de la guerre 1940 les mêmes avantages que ceux accordés aux mobilisés de 1914,

Bij artikel 8 wordt aan de interimarissen het voordeel der periodieke verhogingen toegekend; terwijl de interimarissen destijds na vrij korte tijd benoemd werden, zijn er sedert enkele jaren die jaren lang op die benoeming wachten en daardoor de minimumwedde behouden. Gewis, artikel 38 van de wet verklaart, dat de gemeenteraad het bedrag der vergoeding vaststelt die moet worden uitbetaald volgens de grondslagen aangenomen voor de definitief benoemde onderwijzers. Wij menen dat de wijziging die wij op artikel 31 voorstellen beter op haar plaats komt en de interimaris niet meer verplicht op een regularisatie van zijn wedde te wachten wanneer hij in functie is geweest tijdens de reglementaire termijnen die recht geven op de baremaverhoging.

Krachtens hetzelfde artikel 8, hebben wij, door de woorden « sedert 28 Augustus 1939 » toe te voegen, tot de gemobiliseerden van de oorlog van 1940 dezelfde voordelen willen uitbreiden als deze die aan de gemobiliseerden van 1914 werden toegekend.

Au même article 8, le littéra b) nouveau vise à bonifier les années pendant lesquelles l'instituteur a accompli son service militaire sans qu'il doive en outre justifier d'avoir été au moins vingt-cinq jours dans l'enseignement avant son service militaire.

Les institutrices, les exemptés, ou les inaptes étaient en effet favorisés par rapport à ceux qui remplissaient leurs obligations militaires.

Enfin, le 5° ajouté place les instituteurs communaux sur le même pied que les agents de l'Etat pour les services antérieurs (arrêtés du Régent du 7 novembre 1946 et du 20 juin 1946).

L'article 3 accorde aux institutrices des écoles maternelles les 9/10 du traitement de l'institutrice primaire. Cette disposition nouvelle est justifiée par le fait que les programmes des écoles normales froebéliennes sont de plus en plus développés; de plus en plus on entre à l'école froebélienne après l'école moyenne comme pour l'école normale primaire, et que la tâche de l'institutrice maternelle est depuis l'application des nouvelles méthodes aussi difficile que celle de l'institutrice primaire; d'autre part l'institutrice gardienne chargée de la direction d'une école a exactement les mêmes responsabilités et la même besogne administrative que sa collègue de l'école primaire; il apparaît logique de lui accorder la même indemnité de direction.

L'article 7 vise à donner une meilleure et une plus longue application du congé de maternité. Jadis ce congé était de deux mois; c'était insuffisant et il devait se prendre un mois avant et un mois après l'accouchement, de sorte qu'il arrivait assez fréquemment que, par suite d'accouchement prématuré, l'institutrice ne bénéficiait pas de deux mois.

In hetzelfde artikel 8, strekt de nieuwe littera b) er toe de jaren tijdens welke de onderwijzer zijn militaire dienst heeft volbracht te laten ten goede komen, zonder dat hij bovendien moet bewijzen dat hij minstens vijf en twintig dagen vóór zijn militaire dienst in het onderwijs heeft doorgebracht.

De onderwijzeressen, de vrijgestelden of de ongeschikten waren inderdaad bevoordeeld ten overstaan van hen die hun militaire verplichtingen vervulden.

Ten slotte, stelt het 5° dat aan de tekst wordt toegevoegd, de gemeenteonderwijzers op dezelfde voet als de leden van het Rijkspersoneel voor de vroeger gepresteerde diensten (besluiten van de Regent van 7 November 1946 en 20 Juni 1946).

Bij artikel 3 wordt aan de bewaarschoolonderwijzeressen de 9/10de van de wedde der onderwijzers van de lagere school toegekend. Die nieuwe beschikking wordt gewettigd door het feit dat de programma's der normaalscholen voor Froebelonderwijzeressen zich meer en meer uitbreiden; men gaat meer en meer naar de normaalschool voor Froebelonderwijzeressen na de middelbare school, zoals voor de lagere normaalschool en door het feit dat de opdracht van de bewaarschoolonderwijzeres sedert de toepassing der nieuwe methoden even moeilijk is als deze van de onderwijzeres der lagere school; anderzijds, heeft de bewaarschoolonderwijzeres die met de directie van een school is belast juist dezelfde verantwoordelijkheden en hetzelfde administratieve werk te vervullen als haar collega uit de lagere school; het blijkt logisch haar dezelfde bestuursvergoeding toe te kennen.

Artikel 9 strekt er toe een betere en langere toepassing van het kraamverlof te verzekeren. Destijds, bedroeg dat verlof twee maanden. Dat was ontoereikend en het moest genomen worden een maand vóór en een maand na de bevalling, zodat het vaak voorkwam dat de onderwijzeres geen twee maanden genoot.

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE PREMIER.

L'alinéa premier du 1er de l'article 29 de la loi organique de l'enseignement primaire coordonnée par l'arrêté royal du 25 octobre 1921 et modifié par la loi du 20 février 1947 est abrogé et remplacé par ce qui suit :

« Art. 29. — Le Conseil Communal arrête le traitement des instituteurs ».

1) Ce traitement ainsi que le supplément de direction des chefs d'école et des chefs d'école déchargés de la tenue d'une classe et réunissant les conditions fixées ci-après, ne peuvent être inférieurs aux rémunérations déterminées conformément aux tableaux A des tensions, augmentés par l'employeur jusqu'aux rémunérations déterminées conformément aux tableaux B des tensions annexés à la présente loi.

TABLEAU A DES TENSIONS

a) Traitement de l'instituteur

Après ans	Tension	Après ans	Tension
0	192	14	264
1	192	15	264
2	204	16	264
3	204	17	276
4	216	18	276
5	216	19	276
6	228	20	288
7	228	21	288
8	240	22	288
9	240	23	300
10	240	24	300
11	252	25	300
12	252	26	312
13	252		

b) Supplément de direction

Ecole à :	Chef d'école Tension	Chef d'école déchargé de la tenue d'une classe Tension
1 à 3 classes	20	—
4 à 6 classes	30	—
7 à 9 classes	40	40
10 classes et plus	50	50

WETSVOORSTEL

EERSTE ARTIKEL.

Artikel 29, 1°, eerste alinea, van de wet tot regeling van het lager onderwijs, samengevoegd bij Koninklijk besluit van 25 October 1921 en gewijzigd door de wet van 20 Februari 1947, wordt ingetrokken en vervangen door hetgeen volgt :

« Art. 29. — De gemeenteraad stelt de wedden der onderwijzers vast.

» 1° Deze wedde, evenals de bestuursvergoeding der schoolhoofden die van het houden ener klasse ontlast zijn en aan de hieronder vermelde voorwaarden voldoen, mogen niet minder bedragen dan de bezoldigingen vastgesteld overeenkomstig de bij deze wet gevoegde tabellen A der spanningen, verhoogd door de werkgever tot de bezoldigingen vastgesteld overeenkomstig de bij deze wet gevoegde tabellen B der spanningen.

TABEL A DER SPANNINGEN

a) Wedde van de onderwijzer

Na jaar	Spanning	Na jaar	Spanning
0	192	14	264
1	192	15	264
2	204	16	264
3	204	17	276
4	216	18	276
5	216	19	276
6	228	20	288
7	228	21	288
8	240	22	288
9	240	23	300
0	240	24	300
1	252	25	300
12	252	26	312
13	252		

b) Bestuursvergoeding

School met	Schoolhoofd Spanning	Schoolhoofd zonder klasse Spanning
1 tot 3 klassen	20	—
4 tot 6 klassen	30	—
6 tot 9 klassen	40	40
10 klassen en meer	50	50

TABEL B DER SPANNUNGEN

a) Wedde van de onderwijzer

Gemeenten behorend tot			Gemeenten behorend tot		
Na	Zone II minder dan 100.000 inwoners	Zone I 100.000 en meer	Na	Zone II minder dan 100.000 inwoners	Zone I 100.000 en meer
0 ...	210	216	14 ...	300	324
1 ...	210	216	15 ...	300	324
2 ...	225	234	16 ...	300	324
3 ...	225	234	17 ...	318	342
4 ...	240	252	18 ...	318	342
5 ...	240	252	10 ...	318	342
6 ...	255	270	20 ...	336	360
7 ...	255	270	21 ...	336	360
8 ...	270	288	22 ...	336	360
9 ...	270	288	23 ...	354	384
10 ...	270	288	24 ...	354	384
11 ...	285	306	25 ...	354	384
12 ...	285	306	26 ...	372	408
13 ...	285	306			

b) Bestuursvergoeding

	Gemeenten behorend tot Zone II minder dan 100.000 inwoners	Zone I 100.000 inwoners en meer
Schoolhoofd met :		
1 tot 3 klassen	26	26
4 tot 6 klassen	38	40
7 tot 9 klassen	50	54
10 klassen en meer	62	68
Schoolhoofd zonder klasse :		
7 tot 9 klassen	50	54
10 klassen en meer	62	68

ART. 2.

Zone I omvat de gemeenten behorend tot categorie I en II volgens het besluit van de Regent van 13 September 1947.

Zone II omvat de gemeenten behorend tot categorie III en IV volgens ditzelfde Regentsbesluit.

ART. 3.

De laatste alinea van artikel 33bis van de wet tot regeling van het lager onderwijs samengevoegd bij Koninklijk besluit van 25 October 1921 en gewijzigd door de wet van 20 Februari 1947 wordt ingetrokken en vervangen door hetgeen volgt:

« De wedde van de bewaarschoolonderwijzeressen is vastgesteld op 90% van de wedde der lagere onderwijzeres.

tutrices gardiennes, chefs d'école, jouissent du même supplément de direction que les chefs d'écoles des écoles primaires ».

ART. 4.

Les dispositions des articles 1 et 3 de la présente loi sortent leurs effets à partir du 1er septembre 1947.

ART. 5.

A partir du 1er juillet 1948, les rémunérations déterminées conformément aux tableaux A et B des tensions des articles 1 et 3 de la présente loi sont fixées dans les barèmes A et B comme suit :

BAREME A

a) Traitement de l'instituteur

Après ans	Valeur	Après ans	Valeur
0	61.200	14	81.360
1	61.200	15	81.360
2	64.560	16	81.360
3	64.560	17	84.720
4	67.920	18	84.720
5	67.920	19	84.720
6	71.280	20	88.080
7	71.280	21	88.080
8	74.640	22	88.080
9	74.640	23	91.440
10	74.640	24	91.440
11	78.000	25	91.440
12	78.000	26	94.800
13	78.000		

b) Traitement de l'institutrice gardienne

Après ans	Valeur	Après ans	Valeur
0	55.920	14	74.640
1	55.920	15	74.640
2	59.040	16	74.640
3	59.040	17	77.760
4	62.160	18	77.760
5	62.160	19	77.760
6	65.280	20	80.880
7	65.280	21	80.880
8	68.400	22	80.880
9	68.400	23	84.000
10	68.400	24	84.000
11	71.520	25	84.000
12	71.520	26	87.120
13	71.520		

c) Supplément de direction

Ecole à	Chef d'école	Chef d'école déchargé de la tenue d'une classe
	Valeur	Valeur
1 à 3 classes	5.760	—
4 à 6 classes	8.640	—
7 à 9 classes	11.520	11.520
10 classes et plus	14.400	14.400

De bewaarschoolonderwijzeressen-schoolhoofden genieten dezelfde bestuursvergoeding als de schoolhoofden van de lagere scholen. »

ART. 4.

De bepalingen van de artikelen 1 en 3 van deze wet hebben uitwerking met ingang van 1 September 1947.

ART. 5.

Met ingang van 1 Juli 1948 worden de bezoldigingen vastgesteld overeenkomstig de tabellen A en B der spanningen voorkomend in de artikelen 1 en 3 van deze wet bepaald in volgende weddeschalen A en B.

WEDDESCHAAL A

a) Wedde van de onderwijzer

Na ... jaar	Bedrag	Na ... jaar	Bedrag
0	61.200	14	81.360
1	61.200	15	81.360
2	64.560	16	81.360
3	64.560	17	84.720
4	67.920	18	84.720
5	67.920	19	84.720
6	71.280	20	88.080
7	71.280	21	88.080
8	74.640	22	88.080
9	74.640	23	91.440
10	74.640	24	91.440
11	78.000	25	91.440
12	78.000	26	94.800
13	78.000		

b) Wedde van de bewaarschoolonderwijzeres

Na ... jaar	Bedrag	Na ... jaar	Bedrag
0	55.920	14	74.640
1	55.920	15	74.640
2	59.040	16	74.640
3	59.040	17	77.760
4	62.160	18	77.760
5	62.160	19	77.760
6	65.280	20	80.880
7	65.280	21	80.880
8	68.400	22	80.880
9	68.400	23	84.000
10	68.400	24	84.000
11	71.520	25	84.000
12	71.520	26	87.120
13	71.520		

c) Bestuursvergoeding

Schoolhoofd met	Schoolhoofd	Schoolhoofd
	Bedrag	zonder klasse
		Bedrag
1 tot 3 klassen	5.760	—
4 tot 6 klassen	8.640	—
7 tot 9 klassen	11.520	11.520
10 klassen en meer	14.400	14.400

BAREME B

a) Traitement de l'instituteur

		Communes de	
		Zone II	Zone I
		moins	100.000
		de	habitants
		100.000	et
		habitants	plus
Après	ans		
0	...	66.240	68.160
1	...	66.240	68.160
2	...	70.560	73.200
3	...	70.560	73.200
4	...	74.880	78.240
5	...	74.880	78.240
6	...	79.200	83.280
7	...	79.200	83.280
8	...	83.520	88.320
9	...	83.520	88.320
10	...	83.520	88.320
11	...	87.840	93.360
12	...	87.840	93.360
13	...	87.840	93.360
14	...	92.160	98.400
15	...	92.160	98.400
16	...	92.160	98.400
17	...	97.200	103.440
18	...	97.200	103.440
19	...	97.200	103.440
20	...	102.240	108.480
21	...	102.240	108.480
22	...	102.240	108.480
23	...	107.280	115.200
24	...	107.280	115.200
25	...	107.280	115.200
26	...	112.320	121.920

b) Traitement de l'institutrice gardienne

		Communes de	
		Zone II	Zone I
		moins	100.000
		de	habitants
		100.000	et
		habitants	plus
Après	ans		
0	...	60.240	62.160
1	...	60.240	62.160
2	...	64.080	66.720
3	...	64.080	66.720
4	...	67.920	71.280
5	...	67.920	71.280
6	...	71.760	75.840
7	...	71.760	75.840
8	...	75.600	80.400
9	...	75.600	80.400
10	...	75.600	80.400
11	...	79.440	84.960
12	...	79.440	84.960
13	...	79.440	84.960
14	...	83.280	89.520
15	...	83.280	89.520
16	...	83.280	89.520

WEDDESCHAAL B

a) Wedde van de onderwijzer

		Gemeenten behorend tot	
		Zone II	Zone I
		minder	100.000
		dan	inwoners
		100.000	en
		inwoners	meer
Na	jaar		
0	...	66.240	68.160
1	...	66.240	68.160
2	...	70.560	73.200
3	...	70.560	73.200
4	...	74.880	78.240
5	...	74.880	78.240
6	...	79.200	83.280
7	...	79.200	83.280
8	...	83.520	88.320
9	...	83.520	88.320
10	...	83.520	88.320
11	...	87.840	93.360
12	...	87.840	93.360
13	...	87.840	93.360
14	...	92.160	98.400
15	...	92.160	98.400
16	...	92.160	98.400
17	...	97.200	103.440
18	...	97.200	103.440
19	...	97.200	103.440
20	...	102.240	108.480
21	...	102.240	108.480
22	...	102.240	108.480
23	...	107.280	115.200
24	...	107.280	115.200
25	...	107.280	115.200
26	...	112.320	121.920

b) Wedde van de bewaarschoolonderwijzeres

		Gemeenten behorend tot	
		Zone II	Zone I
		minder	100.000
		dan	inwoners
		100.000	en
		inwoners	meer
Na	jaar		
0	...	60.240	62.160
1	...	60.240	62.160
2	...	64.080	66.720
3	...	64.080	66.720
4	...	67.920	71.280
5	...	67.920	71.280
6	...	71.760	75.840
7	...	71.760	75.840
8	...	75.600	80.400
9	...	75.600	80.400
10	...	75.600	80.400
11	...	79.440	84.960
12	...	79.440	84.960
13	...	79.440	84.960
14	...	83.280	89.520
15	...	83.280	89.520
16	...	83.280	89.520

17	87.840	94.080
18	87.840	94.080
19	87.840	94.080
20	92.400	98.640
21	92.400	98.640
22	92.400	98.640
23	96.960	104.880
24	96.960	104.880
25	96.960	104.880
26	101.520	111.120

c) Indemnité de direction

	Commune de	
	Zone II moins de 100.000 habitants	Zone I 100.000 habitants et plus
—	—	—
Chef d'école avec :		
1 à 3 classes	7.440	7.440
4 à 6 classes	10.800	11.520
7 à 9 classes	14.400	15.600
10 classes et plus	17.760	19.400
Chef d'école déchargé de la tenue d'une classe :		
7 à 9 classes	14.400	15.600
10 classes et plus	17.760	19.400

ART. 6.

Les traitements et indemnités prévus par l'article 5 de la présente loi varient, selon les fluctuations de l'index des prix de détail, dans la même mesure que les traitements des agents de l'Etat.

ART. 7.

Le traitement d'attente des membres du personnel enseignant des écoles primaires et gardiennes en disponibilité est calculé à partir des mêmes dates sur la base des traitements d'activité qui sont fixés par la présente loi.

ART. 8.

L'article 31 de la loi organique est modifié comme suit : « littéra A, après les mots « 1er janvier suivant » : Elles sont accordées également aux intérimaires dans les mêmes conditions.

Au 3° du paragraphe B, au 3° alinéa après le « 1er août 1919 » il est ajouté : « et depuis le 28 août 1939 ».

L'alinéa b) est remplacé au 4° du paragraphe B par celui-ci :

b) est encore admissible le temps pendant lequel l'instituteur a satisfait à ses obligations militaires, y compris les temps de rappel et les prestations au titre d'officier de réserve, si au moment de son entrée à l'armée, il occupait

17	87.840	94.080
18	87.840	94.080
19	87.840	94.080
20	92.400	98.640
21	92.400	98.640
22	92.400	98.640
23	96.960	104.880
24	96.960	104.880
25	96.960	104.880
26	101.520	111.120

c) Bestuursvergoeding

	Gemeenten behorend tot	
	Zone II minder dan 100.000 inwoners	Zone I 100.000 inwoners en meer
—	—	—
Schoolhoofd met :		
1 tot 3 klassen	7.440	7.440
4 tot 6 klassen	10.800	11.520
7 tot 9 klassen	14.400	15.600
10 klassen en meer	17.760	19.400
Schoolhoofd zonder klasse :		
7 tot 9 klassen	14.400	15.600
10 klassen en meer	17.760	19.400

ART. 6.

De in het artikel 5 van deze wet voorziene wedden en vergoedingen, veranderen in dezelfde mate als de wedden van het Rijkspersoneel volgens de schommelingen van het indexcijfer der kleinhandelsprijzen.

ART. 7.

Het wachtgeld der ter beschikking gestelde leden van het onderwijzend personeel der lagere scholen en bewaarscholen, wordt berekend, van dezelfde data af, op grondslag van de activiteitswedde zoals ze door deze wet vastgesteld wordt.

ART. 8.

Artikel 31 van de organieke wet wordt als volgt gewijzigd : littera A na de woorden « 1 Januari daarop volgend van kracht te worden » : Zij worden eveneens aan de interimarissen in dezelfde voorwaarden toegekend.

Bij 3° van paragraaf B, derde alinea, na « 1 Augustus 1914 » wordt toegevoegd : « en sinds 28 Augustus 1939 ».

Paragraaf B, 4° b) wordt door volgende tekst vervangen :

b) kan nog in aanmerking komen de tijd gedurende welke de onderwijzer zijn dienstplicht vervuld heeft, de wederoproeping en de diensten bewezen als reserve-officier inbegrepen, zo hij, op het ogenblik van zijn in-

un emploi à titre définitif, ou temporaire, ou comme intérimaire dans l'enseignement ou dans des services publics repris au 5° de l'article 31; pour ceux qui n'ont pu répondre à ces conditions, leurs services militaires seront bonifiés lors de leur nomination définitive.

Un 5° est ajouté au paragraphe B :

Services antérieurs :

5° Les services prestés à titre définitif ou provisoire, ou comme intérimaire ou stagiaire dans des services publics dépendant des administrations communales, provinciales ou de l'Etat, ou comme chargé de missions données par le Gouvernement belge ou offertes par un gouvernement étranger ou une administration publique belge ou étrangère, et acceptées par l'autorité compétente, lorsque la durée, l'importance ou la nature même de ces missions ne se concilient pas avec l'exercice normal de la fonction principale, seront pris en considération pour constituer la durée des services admissibles en vue des augmentations périodiques prévues à l'article 31 pour autant que ces services aient été accomplis après l'obtention du diplôme d'instituteur (trice) primaire ou d'institutrice gardienne.

Il en est de même du temps passé au service de la Société nationale des Chemins de fer, de la Caisse d'Epargne, de la colonie.

ART. 9.

Le premier alinéa de l'article 38 est complété comme suit :

Après les mots « instituteurs diplômés » : Un congé de maternité d'une durée de trois mois avec traitement plein est accordé à l'institutrice qui en fait la demande sur présentation d'un certificat médical.

Ces congés qui ne doivent pas normalement dépasser trois mois sont assimilés aux congés pour maladie et nécessitent la désignation d'un intérimaire. Ils ne doivent entrer en ligne de compte ni pour la comparution devant le Comité de contrôle, ni pour la période d'absence préalable à la mise en disponibilité éventuelle pour cause de maladie.

ART. 10.

L'article 8 de la présente loi sort ses effets à partir du 1er septembre 1947. L'article 9 de cette même loi sort ses effets à partir de la publication au *Moniteur*.

diensttreding in het leger, als vastbenoemde, of als tijdelijke een betrekking bekleedde in het onderwijs of in de openbare diensten onder 5° van artikel 31 vermeld; voor hen die deze voorwaarden niet hebben kunnen vervullen wordt de dienstplicht bij hun vaste benoeming gebonificeerd.

Aan paragraaf B wordt een 5° toegevoegd, luidend als volgt :

Vroegere diensten :

5° De diensten, vast of voorlopig als interimaris of stagiair verleend in de Openbare Diensten, welke van de gemeente- of provinciebesturen of van het Rijk afhangen of de diensten bewezen wegens door de Belgische Regering gegeven opdrachten of door een Belgisch of buitenlands openbaar bestuur aangeboden en met toelating der bevoegde overheid aanvaarde opdrachten wanneer de duur, de belangrijkheid of de aard zelf van die opdrachten niet verenigbaar zijn met de normale uitoefening van de hoofdbetrekking, worden in aanmerking genomen voor het bepalen van de diensten, welke kunnen aangenomen worden met het oog op de periodieke verhogingen bepaald in artikel 31 voor zover deze diensten vervuld werden na het bekomen van het diploma van lager onderwijzer(es) of be-waarschoolonderwijzeres.

Dit geldt eveneens voor de tijd doorgebracht in dienst van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen, de Spaarkas, de Kolonie.

ART. 9.

De eerste alinea van artikel 38 wordt als volgt aangevuld :

Na de woorden « gediplomeerde onderwijzers gekozen » : Een kraamverlof van drie maanden met volledige wedde wordt toegekend aan de onderwijzeres, die de aanvraag doet na overlegging van een geneeskundig getuigschrift.

Dit verlof, dat normaal drie maanden niet mag overschrijden, wordt gelijkgesteld met het ziekteverlof en maakt de aandiiding van een tijdelijke leerkracht noodzakelijk. Zij moeten niet in aanmerking komen noch voor het verschijnen voor de controlecommissie, noch voor de afwezigheidsperiode welke de gebeurlijke terbeschikkingstelling wegens ziekte voorafgaat.

ART. 10.

Artikel 8 van deze wet treedt in werking met ingang van 1 September 1947. Artikel 9 van deze wet treedt in werking van de bekendmaking van deze wet in het *Staatsblad* af.

J. BRACOPS,
W. EEKELERS,
A. FONTAINE-BORGUET,
E. ANSEELE,
G. HOYAUX,
A. DELATTRE.